

ZUŠ
JAROSLAVA
KVAPILA

Školní časopis

2022/2023

číslo 2

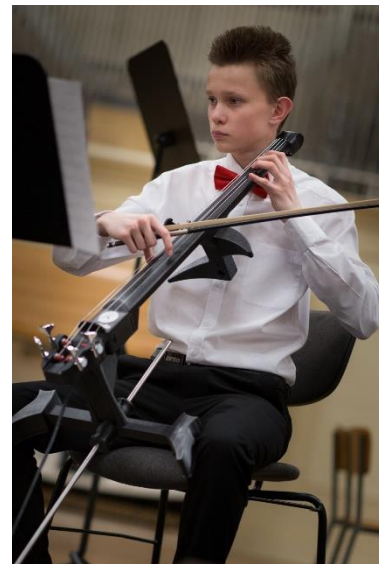
Soubor elektronických nástrojů

Nápad smyčcového oddělení sestavit kapelu s elektronickými nástroji na naší ZUŠ, jsme realizovali z jednoduchého důvodu. Domníváme se, že moderní základní umělecká škola má dát žákům možnost seznámit se s více formami hry na různé smyčcové nástroje a poskytnout

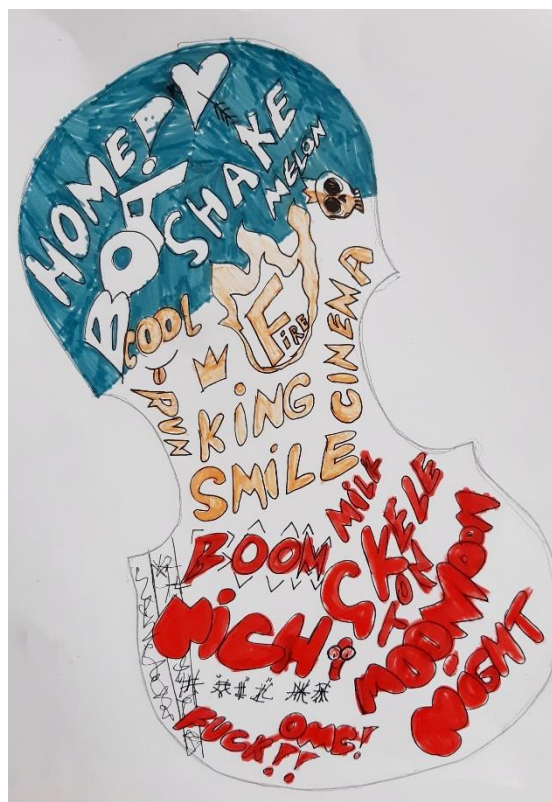
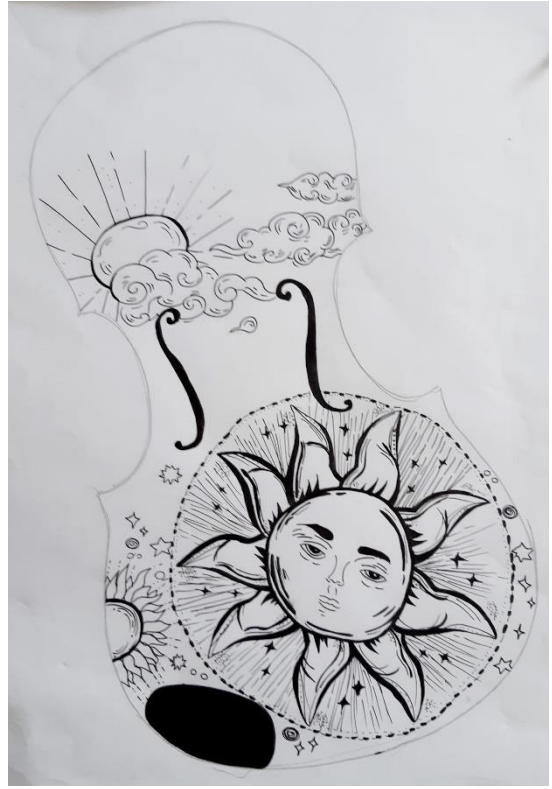

příležitost vyzkoušet si nejnovější trendy v hudbě. Žáci tak dostanou možnost nového poznání, mohou lépe srovnávat na základě získaných zkušeností (klasické housle, elektronické housle) a utvořit si svůj vlastní hudební názor. Samotná hra na elektronický nástroj je pro žáka lehčí, ale zároveň jej poučí. Každý malý zvukový kaz (například nepěkná výměna smyku) je velmi slyšet. Intonace musí být též velmi

přesná. Oproti tomu je výhodou nižší náročnost tvorby tónu i lehčí práce s kvalitou a silou tónu. Nevýhodou je ztráta zvukové originality. Tón postrádá širokou barevnou škálu a citlivou dynamiku klasických houslí, což tvoří jejich jedinečnou krásu a originalitu. Z psychologického hlediska nastavená dynamika posiluje sebevědomí hráče. Zahraný tón je zvukově pevný a vyrovnaný. Žák si tedy i více věří. Dynamická škála může být nastavena od pianissima až do fortissima, s možností přidávání různých hudebních efektů. Ovládání obou typů nástrojů rozšiřuje zvukový obzor. Žákům se změna barvy tónu i práce s nástrojem líbí, přináší jim osvěžení, radost i chuť do další práce. Naše hudební škola tím zvětšila nabídku smyčcového oddělení. Žákům umožňuje další uplatnění svých dovedností ve hře na smyčcový nástroj. K dosavadním předmětům sólová hra, komorní hra, cimbálová muzika a orchestr přibyla také hra na elektronické nástroje.

Daria Dostálová

Jak na kultivaci osobnosti dospělého posluchače koncertních vystoupení?

V průběhu školního roku každá základní umělecká škola umožňuje svým žákům řadu koncertních vystoupení. Nejinak to probíhá i v naší škole. Byla jsem přesvědčená o tom, že se nám daří spolu s žáky vychovávat i posluchače koncertu. Až do nedávna, kdy jsem v koncertním sále školy se zděšením sledovala žakovské vystoupení, které začínalo těmi nejmladšími adepty. Ve chvíli, kdy první dítě již na pódiu hrálo (byl to malý klouček z přípravného houslového oddělení, který poprvé v životě stál na koncertním pódiu) se rozevřeli vstupní dveře koncertního sálu a já jsem sledovala pozdní příchod paní (asi babičky), která se vehementně dožadovala uvolnit cestu k místu uprostřed celé řady. Sedící a tiše naslouchající rodiče našich žáků ji byli nuceni dělat průchozí uličku k jejímu vybranému stanovišti. Náš koncertní sál ale opravdu není prostorný a vzhledem k této okolnosti se paní na vyhlídnuté místo ani po hlasitém šramocení židlemi nedostala. V půlce svého nevydařeného snažení dostat se na vybrané místo, se najednou rozhodla pro návrat zpátky. Myslela jsem si, že počká, až malý houslista dohraje a pak se usadí. Zmýlila jsem se. Ač celé přesouvání velmi rušivě působilo na všechny posluchače, dotyčnou paní rozhodně nikterak netrápilo. Po nové rekognoskaci terénu uviděla židli v první řadě přímo pod pódiem. Okamžitě se tam vypravila, a to vše v průběhu koncertního snažení dítěte. Je s podivem, že klouček svou hru s pláčem nepřerušil. Proto u nás před vstupem do koncertního sálu visí upozornění, které žádá posluchače o to, aby v průběhu hry nerušili výkon interpreta poposedáváním, mluvením, rozbalováním čokolády, přijímáním telefonického hovoru. V neposlední řadě i křikem miminka – nedávno narozeného sourozence vystupujícího interpreta. Rozumím tomu, že maminky i s novorozeňaty si chtějí poslechnout výkon svého staršího syna nebo dcery, ale nemělo by to být na úkor pohody ostatních posluchačů. Často jsme svědky toho, že malinkaté miminko hlasitým křikem ruší vystoupení nejenom svého sourozence, ale i jiného žáka, přičemž klidný zážitek z poslechu nemá ani jedna strana. Naopak, mnohdy se nám po koncertě ozvou rozzlobení rodiče, zda bychom nemohli takovou maminku požádat, aby si vystoupení svého staršího potomka nechala nahrát a v klidu domova si výkon svého dítěte vyslechla. V jiném případě pouze ruší veřejnost, která nevnímá vystoupení jiných žáků, ale tiše trpí při křiku novorozeňate, nebo při neustálém pobíhání batolete po sále, které se na koncertě nudí. S pedagogickým sborem se zamýšlíme nad tím, zda dostatečně kultivujeme i naše návštěvníky. Po krátké lustraci webových stránek některých základních uměleckých škol jsem

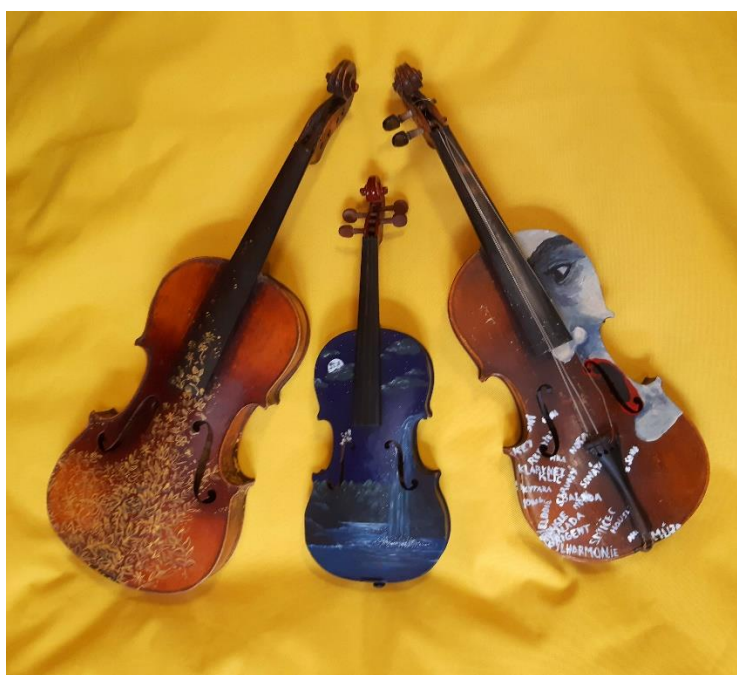
zjistila, že téměř všechny organizace uvádí na svých webových stránkách stejné citace o tom, jak se snaží své žáky vzdělávat a vychovávat jako budoucí posluchače koncertů, návštěvníky divadel, výstav. Všechny proklamace škol spojuje poselství, ve kterém se zaměřují u žáků na to, aby se pro ně umění stalo nedílnou součástí života, ať už v amatérském či profesionálním pojetí. Nenašla jsem ale nikde žádnou zmínku o přidané hodnotě výchovně – vzdělávacího procesu, kterou bezesporu je ovlivňování chování posluchačů skrze působení přes naše dětské svěřence. Každý pedagog spolupracuje s rodiči svých žáků. Sebereflexe jeho jednání se chtěj-nechtěj otiskuje i do výsledku jeho působení na rodiče. Benefitem našeho dlouholetého působení na chování žáků by měla být i kultivace vystupování posluchačů koncertů. Nikdo jistě nezpochybní význam vlivu rodičů pro rozvoj dítěte. Vzpomínáte na neuvěřitelnou moudrost Malého prince z pohádkového příběhu Antoina de

Saint-Exupéryho? Zdá se mi, že nic nevystihuje lépe podstatu hloubky dětství, které se zapíše do každého člověka tak moc, jako jeho výrok „Pocházím z dětství“, kterým se oblíbený hrdina světově známého příběhu představil. Toto vyjádření v sobě skrývá podstatu prožitku dětství, které pak má zásadní vliv na to, jaký bude celý náš život. Jsou to především rodiče, jejich láska, (nebo neláska) výchovný styl, rodinné tradice a kulturní hodnoty, kterými nás ovlivňují a připravují na střet s okolním světem. Na rodičovství nás bohužel nepřipraví žádná univerzita světa. I proto není výchova dítěte jednoduchou činností. Být dobrým rodičem je jedna z nejsložitějších rolí, se kterou se v dospělém životě setkáváme. Vše se učíme v průběhu života tak, jak naše děti rostou. Je proto samozřejmé, že děláme chyby. Od svých vlastních rodičů přejímáme návyky i životní postoje a napodobujeme jejich chování v interakcích s jinými dospělými i svými vrstevníky. Rodiče nám zasahují do života více, než bychom si byli schopni představit. Kolik z nás si v průběhu dozrávání určilo za zásadní cíl svého

„dospěláckého života“ (již bez rodičů), že v žádném případě nebude vychovávat své dítě tak, jak vychovávali rodiče jeho. Uplyne pár let a ...? Do výchovy vlastních dětí přenášíme postupy, které jsme jako potomci svých rodičů z duše nesnášeli. Přesto je používáme a mnozí z nás sami sobě dokonce nalhávají, že v žádném případě nekopírují zažité stereotypy, které ve své původní rodině získali. Mezi dětmi jsou ale velké rozdíly způsobené odlišnostmi, zvyky, kulturou nebo prioritami rodiny. A s dnešní migrační vlnou se tato situace bude v Evropě ještě více prohlubovat. Komplikace s tím spojené se budeme muset učit zvládat. Ve škole by však měli být učitelé tou skutečnou autoritou, která formuje chování dítěte a která určuje podmínky, za kterých bude (třeba právě zmíněná prezentace žáků) probíhat. Nejjednodušší způsob je začít u sebe. Jedním z nejefektivnějších nástrojů výchovy v jakékoliv odlišné kultuře je vzor a příklad. Učitel může (a měl by) právě prostřednictvím připraveného dítěte na vystupování pozitivně působit i na rodiče (širokou veřejnost). Nejdůležitější je stanovit životní mantinely a následně vyžadovat jejich dodržení, protože za jeden ze zásadních problémů současnosti lze označit krajně liberální výchovu, tedy výchovu bezhraniční. Prosíme, pomozte nám svým působením ovlivnit i další aktéry výchovného procesu, protože veřejná akce školy je slavnostní chvílí nejenom pro žáky, jejich učitele, ale i jejich rodiče a širokou veřejnost.

Eva Znojemská

Nástroj, který už dávno není jen lesní...

Lesní roh. Krásný hudební nástroj s krásným zvukem. Jeho název nás zavede někde k lesu, ale tam to rozhodně nekončí. Ano, dávný prvopočátek je někde tam, ať už v jeho materiálovém původu nebo v praktickém využití, ale pak už je to k dnešní podobě dlouhá historie a neuvěřitelný vývoj. Lesní roh získával při svém zdokonalování mnoho podob, rozšiřovalo se množství prostředí pro jeho využití a tak dnes, po všech jeho proměnách, můžeme poslouchat a hrát na hudební nástroj, který má několik "Nej".

Samozřejmě, že tím nejzásadnějším "NEJ" je jeho NEJkrásnější a NEJbarevnější zvuk, který se dokáže přizpůsobit všem nástrojům - smyčcovým, dřevěným dechovým i žesťovým a přitom nikomu nezavazí ani není v útisku.

Je NEJdelším hudebním nástrojem vůbec.

Má NEJvětší rozsah - dá se na něj zahrát nejvíce tónů ze všech žesťových nástrojů.

Má NEJuniverzálnější využití v začlenění do orchestrů a jiných ansámbľů.

Je NEJvíce využívaným žesťovým nástrojem ve vážné hudbě.

Hraje na něj NEJvíce žen, které se rozhodly hrát na žesťový nástroj.

Hraje na něj NEJméně hráčů, takže kvalitní hráči na lesní roh jsou NEJvíce žádanými

při obsazování míst v orchestrech. Má jediné smutné "nej". Nejspíš se o něm málo ví, tak je NEJméně žádaným hudebním nástrojem při výběru nástroje na hudební škole... Přitom hrát na něj není náročnější než na jiné dechové nástroje. Děti obvykle vyzdvihnou jeho velkou přednost, že při hře používají jen 3 prsty. (K tomu můžu dodat, že ten třetí fakt jen někdy... :) Nefouká se do něj o nic víc,

než když chcete říct dlouhou větu, pro menší děti jsou i zmenšené modely a i ti starší nemusí být svalovci. Lesní roh je radost poslouchat i když zní sám, ale když se spojí zvuk více hráčů dohromady, to je teprve paráda! A kolik kamarádké zábavy se u toho zažije! :) Takže, naši milí malí a velcí čtenáři - co takhle potěšit své blízké loveckou fanfárou, vánoční koledou, lidovou písničkou, ukolébavkou a třeba někdy i sólem na lesní roh v orchestru nebo před orchestrem ve vyprodaném koncertním sále?!

Lada Hojačová

Role hudby při rozvoji osobnosti dítěte

Je téměř nemožné si představit lidstvo bez zušlechťujícího vlivu umění, a to především hudby. Tato forma uměleckého projevu byla a zůstává věrným společníkem člověka po celou historii jeho existence. Výzkumy slavných vědců, učitelů dokazují možnost a nutnost formování paměti dítěte, jeho myšlení a představivosti již od útlého věku. Výjimkou není ani možnost raného rozvoje hudebních schopností u dětí. Existují důkazy, které potvrzují fakta o vlivu hudby na plod, který se tvoří během těhotenství ženy, a jejím pozitivním vlivu na celý lidský organismus v budoucnu. V současné době je stále aktuálnější fenomén morální a mravní výchovy osobnosti v souvislosti s nímž je pochopitelný důraz na hudbu jako na jeden z nejdůležitějších prostředků k odhalení mravního a duchovního potenciálu člověka, podněcování jeho rozvoje. Každý učitel, který pracuje ve školství, zaznamenává prudký nárůst dětí s různými odchylkami v chování a velkým změnám v psychice. Jednoduše řečeno, počet nezdravých dětí, dětí s psycho-emocionálními poruchami se každým rokem zvyšuje. To vše usnadňují všechny druhy vlivů z prostředí, které mají vzdělávací a disciplinární orientaci, „desenzibilizaci“ usnadňuje technologizace života, kterého se dítě účastní. Stále vznikají nové virtuální světy, které lákají na svoji anonymitu a zdánlivou bezpečnost, v důsledku čehož děti začaly méně komunikovat s dospělými i se svými vrstevníky, přesto vzájemná interakce velmi obohacuje smyslovou sféru. Moderní děti se staly méně citlivé na pocity druhých. Přibývá dětí s výraznou hyperaktivitou, dětí s psychosomatickými onemocněními. Jakékoli nevhodné chování: lenost, negativismus, agresivita, izolace – to vše je obrana proti nechtě. Dítě je schopno úspěšně se rozvíjet a udržovat zdraví pouze v podmínkách psychického pohodlí a emocionální pohody. Hudba je v tomto případě prostředkem k normalizaci emočního stavu, odstranění strachů, pohybových a řečových poruch, psychosomatických onemocnění, poruch chování, komunikačních potíží. Hudba vždy měla ve společnosti zvláštní roli. V dávných dobách hudební a lékařská centra léčila lidi na stesk, nervové poruchy, nemoci kardiovaskulárního systému. Hudba ovlivnila intelektuální vývoj, urychlila růst buněk odpovědných za lidskou inteligenci. Není náhodou, že hodiny matematiky v pythagorejské škole probíhaly za zvuků hudby, která zvyšuje efektivitu a duševní aktivitu mozku. Hudba může změnit vývoj: urychlit růst některých buněk, zpomalit růst jiných. Ale co je nejdůležitější, hudba může ovlivnit emocionální pohodu člověka. Nesmrtelná hudební díla Mozarta, Beethovena, Schuberta, Čajkovského dokážou aktivovat energetické procesy těla a nasměrovat je k jeho fyzickému zotavení. Ve starověkých pramenech najdeme mnoho svědectví, která hovoří o zázračných uzdraveních dosažených pomocí hudby. Podle názorů

starých lidí ta či ona nemoc odpovídala rytmu pulsu a tyto rytmy byly uspořádány v pořadí hudebních čísel. U středověkého italského hudebního teoretika Josepha Tsarlina najdeme důkazy o tom, jak jistý Senocrates navracel duševně nemocným za zvuků trubek jejich dřívější zdraví a Talet z Candie vyháněl mor za zvuků kifary (drnkací strunný nástroj). Prorok David svým zpěvem a hrou na citharu vyléčil biblického krále Saula ze záchvatů těžké deprese. Podle legendy přísný král Lacedaemonian schvaloval a dokonce sám skládal hudbu a jeho jednotky nikdy nešly do bitvy, pokud nebyly nejprve inspirovány a zahřáty zvuky vojenských dýmek a píšťal. Slavný řečník Gaius Gracchus vždy, když mluvil k lidu, držel za sebou otrockého hudebníka, který mu za zvuků flétny dával správný tón a rytmus řeči, mírnil nebo vzrušoval ducha výmluvnosti svého pána. Zpěvák Orfeus dokázal svým zpěvem obměkčit duše nejen lidí, ale i divokých zvířat a ptactva. Doktor Asklepiad uklidnil neshody zvuky hudby a vrátil sluch neslyšícím zvuky trubky. Pythagorejec Damon svým zpěvem obrátil mladé muže oddané vínu a smyslnosti k umírněnému a poctivému životu. Poslech hudby hrané na mitru podle starých Řeků a Římanů přispíval k procesu trávení. Římský lékař Galén doporučoval používat hudbu jako protijed na hadí uštknutí. Democritus doporučoval poslouchat flétnu kvůli smrtelným infekcím. Platón nabídl lék na bolesti hlavy, sestávající ze sady bylin. Léčba byla doprovázena zpěvem magického charakteru. Věřilo se, že bez zpěvu a hudebního doprovodu lék ztratí své léčivé vlastnosti. Při výuce hudby dítěte si rodiče dávají různé zkoušky a cíle. Záleží na jejich vztahu k hudbě a hudebním profesím.

Hlavní úkoly hudební výchovy dětí:

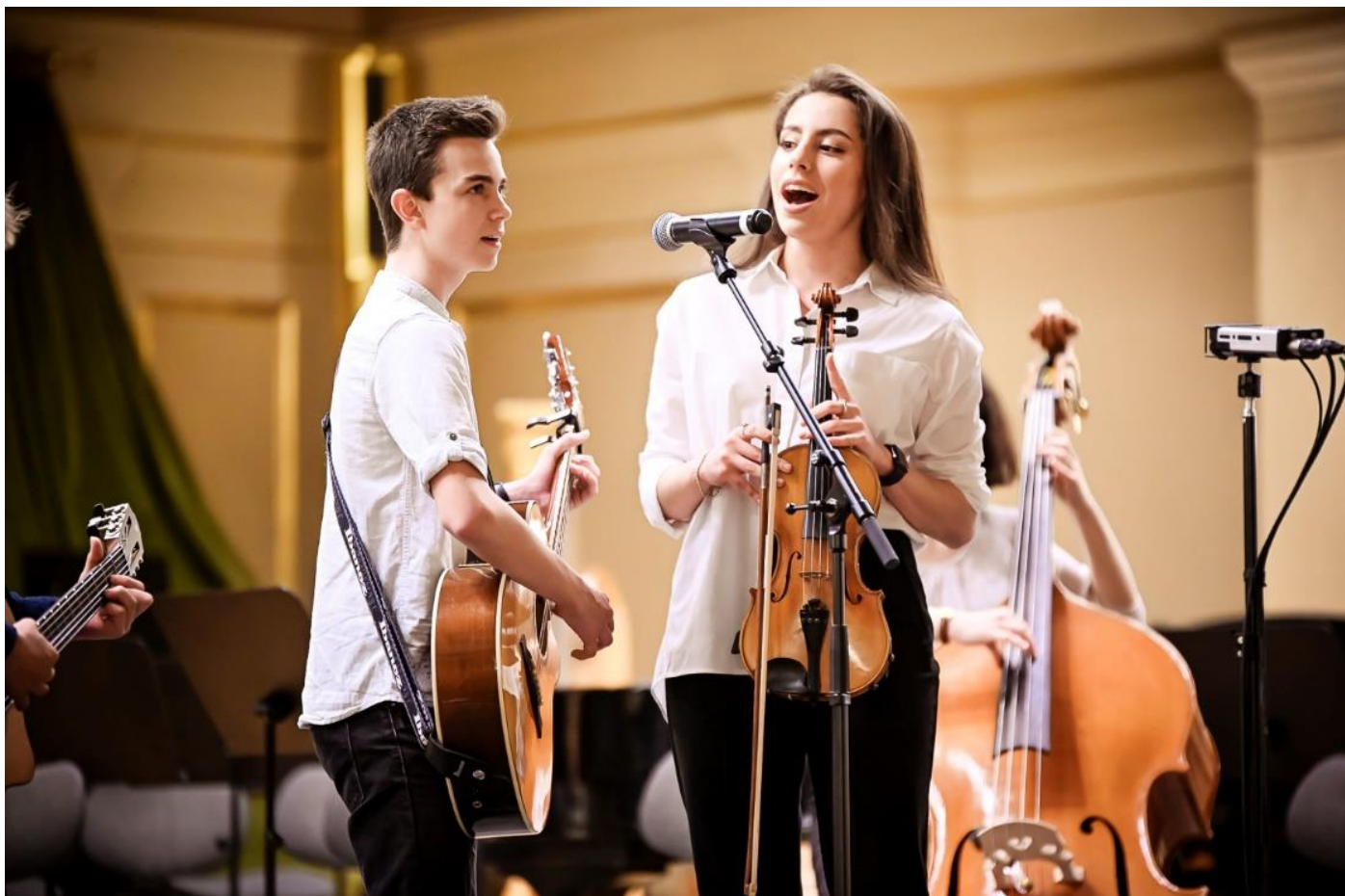
- Obohacovat duchovní svět dítěte hudebními dojmy, probouzet zájem o hudbu, zprostředkovat tradice našich předků, tvořit základy hudební kultury
- Rozvíjet hudební a tvůrčí schopnosti v procesu různých činností (vnímání, performance, tvořivost, hudební a vzdělávací činnosti)
- Přispívat k celkovému rozvoji dětí prostřednictvím hudby.
- Pokud je dítě hudebně nadané, je nutné již v předškolním věku položit základy pro budoucí profesní přípravu

Je dokázáno, že klasická hudba zvyšuje inteligenci. Ve studii, kterou dělali vědci se skupinou 120 pacientů, měli nejlepší výsledky ti, kteří poslouchali skladby Wolfganga Amadea Mozarta aspoň po dobu 25 minut denně. Nepatrně horších výsledků dosáhli posluchači děl Johanna Strausse mladšího. Žádný vliv neměly na klienty hity populárních skupin.

Marina Karfusová

Ta naše Qapella

Jak mi může mnoho mých kolegyň a kolegů potvrdit, motivace většiny žáků a studentů, a to bez ohledu na to, zda již dosáhli potřebných uměleckých dovedností, je zahrát si v nějaké té kapele – ansámblu, ideálně složit, nebo alespoň zvládnout zahrát oblíbenou skladbu či hitovku. Při vzniku nového uměleckého souboru – kapely Kvapilky tomu nebylo jinak. Uvedené motivace jsou totiž věčné a kdo se je pokusil alespoň z části naplnit ví, že hra v souboru člověka vnitřně obohacuje a lidsky i muzikantsky posouvá, aniž by se musel stát slavným hudebníkem či mediální hvězdou. Jde totiž o to, že být členem kapely vyžaduje schopnost vnímat sebe jako součást celku – příběhu, a i když se to tak nemusí někdy jevit,

přínosem pro kapelu není sólista, který na sebe svými výkony strhává pozornost a soustředění posluchačů či diváků, ale ten, kdo má cit pro výsledný obraz, který všichni společně tvoří a prezentují. První vystoupení tohoto uskupení pod označením „folková kapela“ mohli mnozí zaznamenat již na Galakonzertu ZUŠ Jaroslava Kvapila v roce 2022. To, že se uvedla písní „Zrození hvězd“ od skupiny Kamelot, podobně jako na koncertě smíšeného oddělení, kde

zahrála píseň „Pozor tunel!“, bylo ovlivněno tím, že kytarista Štěpán Černochoch měl skladby již instrumentálně zpracované a byl schopen je doplnit zpěvem, což se zejména z časových důvodů velice hodilo. Faktem ovšem zůstává, že by se soubor nechtěl žánrově ani nástrojově omezovat, a tak rychle, než nás definitivně zaškatulkují jako „folkaře“, představujeme název skupiny „Qapella“, jako spojení kapely a Kvapilky a její otevřenosti všem žánrům a muzikantům z naší školy, kteří mají zájem si v tomto souboru zahrát nebo se stát její stálou součástí. Stávající složení Qapelly tvoří Štěpán Černochoch – kytara, Adam Hudec – kytara, Aneta Chodžajanová – housle, Lea Sirtori – kontrabas, David Reinisch – bicí., ale z výběru dalšího repertoáru, na kterém jsme se shodli je jasné, že bychom mohli přizvat nějakého klavíristu, saxofonistu, či zpěváka, proto jsme připraveni Qapellu podle potřeby doplňovat o další nástroje a hostující muzikanty. Nechte se tedy inspirovat myšlenkou být součástí naší Qapelly a pokud vás žáky či pedagogy tato příležitost zaujala, neváhejte přijít s návrhy, jak tento umělecký soubor posunout ke společnému hodnotnému obrazu naší školy a k radosti účinkujících.

Aleš Kratochvíl

Fejeton

Je to přesně 30 let.

Neuvěřitelné.

Bylo mi 16 a začala jsem chodit na ZUŠku na varhany. Po klavíru.

Paní učitelka nás přihlásila na varhanní soutěž.

Hrála jsem asi rok.

Pěkné skladby vybrala, Bacha, pak klasicismus a moderní kousek, Ebena, Pololáník.

Byla jsem jak v jirákově vidění.

Řekla nám: budeš na soutěži, to vypilujeme, ne každý na to má, ale ty to zvládneš.

Dala mi důvěru. Bylo nás víc takových.

Cvičili jsme program na 1. kolo a 2. kolo soutěže asi rok.

To člověk cvičí, až dosáhne v tom malém skoro dokonalosti, nesleduje noty,
vloží do toho kousek muzikálnosti, a nemá ani trému.

Prostě nacvičeno s trochou talentu.

Připadáte si jako profík.

Postoupila jsem tehdy do 2. kola, žila jsem tím.

S lehkým úsměvem přidám, že jsem musela mimo jiné i kvůli této varhanní soutěži rozložit
2. ročník VŠ, protože jsem školu trochu nestihla.

Byly to nádherné roky.

Ta důvěra učitele byla ohromující. Motivace, chuť, soutěživost.

Dnes stále hraji na varhany v Králově Poli.

Střih o 30 let dál.

Mojí Barunce Kamanové je 16. Chodí k té stejné paní učitelce.

V tuto chvíli cvičí.

Totéž včera.

To stejné.

A to stejné zítra.

Je nejstarší v klavírní třídě.

Bude hrát na třídním koncertě.

Se slovy od paní učitelky: jsi nejstarší, budeš vrcholem večera.

Malé děti budou koukat, jak hraješ.

Carillon, to frčí.

Motivace a důvěra.

A dcera?

Já se zblázním, je jako já.

Nikdo ji nenutí, nekontroluje, zda to umí bez chyby a precizně.
Každý den sedá ke klavíru se slovy, musím to docvičit, budu nejstarší.

Ještě konec mami, to vypiluju. Měla bych zrychlit.

Cvičí, za chvíli to bude dokonalé.

Všichni její žáci hrají s chutí.

Nadchla je pro hudbu. Zůstalo jim to do života.

To neumí každý kantor.

Tato profesorka klavíru a varhan je poklad.

Až žije paní učitelka Hana Bartošová !!! 🍷 🍷 🍷

Navždy !!! 🍷 🍷 🍷

Julie Kamanová

Slavnostní absolventský koncert

Ve zcela zaplněném koncertním sále naší školy se v úterý 28. února 2023 rozezněly tóny Slavnostního absolventského koncertu našich žáků. Absolventi posluchače okouzlili pečlivě nastudovanými skladbami, které se svými pedagogy pro tuto mimořádnou událost v životě mladého muzikanta společně vybrali. V průběhu večera zazněla díla z pera autorů J. S. Bacha, C. Debussyho, W. Gillocka, E. Morriconeho, G. P. Telemanna, G. D. Weisse a dalších. Velké poděkování za vzornou přípravu absolventů patří jak jejich skvělým učitelům, tak i našim výborným korepetitorům, kteří nemalým dílem přispívají ke zdárnému výsledku. Zapomenout nesmíme ani na rodiče a prarodiče, neboť jejich laskavá podpora a příznivé domácí zázemí jsou neméně důležité. Tato první letošní „hudební vlašťovka“ nám přilétla oznámit již nezvratný příchod nadcházejících jarních dnů.

Jan Ondrejka

ZVEME VÁS

Čtvrtek 20. 4. 2023
18.00

Besední dům, Brno

GALAKONCERT

Středa 10. 5. 2023
14.00 - 18.00

ZUŠ J. Kvapila

Zápis žáků do ZUŠ

Čtvrtek 11. 5. 2023
14.00 - 18.00

ZUŠ J. Kvapila

Zápis žáků do ZUŠ

Čtvrtek 25. 5. 2023
17.00

Galerie EVA – ZUŠ J. Kvapila

Vernisáž Výtvarného oboru

Pondělí 5. 6. 2023
18.00

Divadlo Barka, Brno

Představení Literárně-
dramatického oboru

Pátek 9. 6. 2023
18.00

Divadlo Barka, Brno

Vystoupení Tanečního oboru

ŠKOLA JE ZAPOJENA DO PROJEKTU

Místní akční plán rozvoje vzdělávání ve městě Brně III číslo
projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/20_082/0023117

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

www.zusjk.cz

PODPORUJÍ NÁS

jihomoravský kraj

Klub přátel a rodičů
ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.